

- άγιαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐν Βαθύ-
λῶνι γραφεῖσα, αἰτησαμένων τουτὶ τῶν ἐν
αὐτῇ φιλοχρίστων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν ἀδελ-
φῶν. 93.
- Ε'. Περὶ τῶν ἀγίων συνόδων. 97.
- Τ'. Πόθεν τὴν ρίζαν ἔχει τὸ δόγμα Εὐτυχέος
καὶ Σευήρου. 101.
- Ζ'. Ἀπόδειξις, ὅτι ἀπεβάλλετο ὁ δισσεῖς
Σευήρος τοὺς ἀγίους Πατέρας. 109.
- Η'. Ἀπόδειξις ἐκ Παλαιᾶς, καὶ Καινῆς Διαθή-
κης, ὅτι οὐ ταῦτὸν φύσις, καὶ πρόσωπον. 121.
- Θ'. Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως, ἐκ τῆς ἀγίας
συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. 140.
- Ι'. Ὁ σκοπός, διν ἐδογματίσαμεν πρὸς τοὺς
ἔτεροδόξους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 149.
- ΙΑ'. Ἐν ᾧ σημαίνει δι ποιητὴς, πόθεν ἐρήθησαν
τῷ διδασκάλῳ αἱ δύο φύσεις. 193.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους Χριστοῦ, καὶ ὅτι
θεοπαγῆται εἰσὶν οἱ λέγοντες τὸ, «Ἄγιος
ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς καὶ παθών». 196.
- ΙΓ'. Ἀνάκρισις, ἃτοι συζήτησις καὶ γυμνασία
Ὀρθοδόξου καὶ Ἀκεφάλου περὶ τινῶν χρή-
σεων, ὡν προσφέρουσιν ἐκ τῶν ἀγίων Πατέ-
ρων πᾶσαι αἱρέσεις, αἱ ἀθετεῖν βουλόμεναι
τὴν ἐνσκρον οἰκονομίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ
μίαν λέγουσαι φύσιν τῆς σαρκὸς καὶ τῆς
θεότητος τοῦ Ἑμμανουὴλ. 204.
- ΙΔ'. Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρέως κατὰ Μονοφυσι-
τῶν. 244.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἑρταστικῆς, μᾶλλον δὲ θρηνητι-
κῆς ἔκτης ἐπιστολῆς τοῦ νῦν ἐπισκόπου
τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς πεμ-
φθείσης ἐν Βαθύλωνι. 257.
- ΙΖ'. Σευηριανοῦ ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὸ ἀπο-
στολικὸν λόγιον, τὸ περὶ Χριστοῦ φάσκον
ὅτι, «Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα
τῆς θεότητος σωματικῶς». 261.
- ΙΙ'. Κατὰ τῶν κακῶς ἐπὶ Χριστοῦ λαμβανόν-
των τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου. 265.
- ΙΘ'. Ἀντίθεσις κακοτρόπου Παυλιανιστοῦ πρὸς
Σευηριανὸν προφέροντα κατ' ἴστητα τοῦ
Χριστοῦ εἶναι τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνθεσιν,
ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. 268.
- Κ'. Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ Σευηριανῶν
ἀφρόνων. 269.
- ΚΑ': Ανατροπὴ τῆς ματαίας καὶ δυσσεῖδος ἐκθέ-
σεως καὶ νομοθεσίας Σευήρου, ἵς πρὸς Νη-
φάλιον καὶ ἄλλους τινὰς ἐξέθετο λέγων·
Ἐν ᾧ ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἄλλην ἄλλως
μεταλλάττειν τὰ δόγματα. 280.
- ΚΒ'. Κεφάλαια γραφικὰ ἀπορηθέντα ἥμεν ὑπὸ
ἀπίστων· καὶ Ἀνδρέου Νεστοριανοῦ κεφαλ.
κδ', καὶ πρὸς τοὺς κακούργως διαστρέφον-
τας, καὶ παρερημενούτας τὰς εὐαγγελικὰς,
καὶ πατρικὰς περὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἥμῶν
Γραφάς. 284.
- ΚΓ'. Περὶ πίστεως Γαϊανιτῶν. 296.
- ΚΔ'. Τοῦ ἀγίου ἀποστολικοῦ διδασκάλου Διο-
νυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκ τοῦ κεφαλαίου
τοῦ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεο-
λογίας. 305.
-
- Πίνακς τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων. 312.
- Τοῦ ἐν ἀγίοις Ἀναστασίου Σιναϊ-
τοῦ ἐπισκόπου, Ἀντιοχείας, ἐ-
ρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ
διαφόρων κεφαλαίων καὶ δια-
φόρων προσώπων. Τὰς λύσεις
οὐκ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐκ πειρας, καὶ
ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν
ἐποιήσατο. 329—824.
- Ἐρωτήσεις.
- Α'. Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ ἀληθοῦς χριστια-
νοῦ; 329.
- Β'. Τίνες εἰσὶν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, οἱ ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες τῷ
Πατρὶ; 344.
- Γ'. Εάν τις ἀμαρτήσας μετενόησε, καὶ πάλιν
εἰς τὴν ἀμαρτίαν ἐπεσεν, εἰ τὴν μετάνοιαν,
καὶ τοὺς κόπους ἔκείνους ἀπώλεσε; καὶ
μάλιστα εἰ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν ἀπέθανεν
ἀμετανοήτου; 352.
- Δ'. Εάν τις παύσηται τῆς ἀμαρτίας, ἀρκεῖ τοῦ-
το πρὸς μετάνοιαν, ἢ οὐ; 357.
- Ε'. Εάν τις ἐστι γέρων, ἢ ἀδύνατος καὶ ὀλιγό-
ψυχος, καὶ οὐ δύναται μονάσαι, ἢ τὰ τοῦ
μοναχοῦ ποιῆσαι, πῶς οὗτος δυνήσεται με-
τανοῆσαι, καὶ σωθῆναι; 361.
- Ζ'. Καλόν ἐστιν ἄρα τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὰ
ἀμαρτήματα ἥμῶν πνευματικοῖς ἀνδρά-
σιν; 369.

